

Wtorek, 6 października 2015

P8_TA(2015)0336

Rola władz lokalnych w krajach rozwijających się we współpracy na rzecz rozwoju**Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 6 października 2015 r. w sprawie roli władz lokalnych w krajach rozwijających się we współpracy na rzecz rozwoju (2015/2004(INI))**

(2017/C 349/02)

Parlament Europejski,

- uwzględniając deklarację milenijną ONZ z dnia 8 września 2000 r.,
- uwzględniając sprawozdanie przyjęte w lipcu 2014 r. przez Otwartą Grupę Roboczą ONZ ds. Celów Zrównoważonego Rozwoju,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 25 listopada 2014 r. w sprawie UE i globalnych ram rozwoju po roku 2015 ⁽¹⁾,
- uwzględniając sprawozdanie przyjęte w dniu 8 sierpnia 2014 r. przez Międzyrządowy Komitet Ekspertów ONZ ds. Finansowania Zrównoważonego Rozwoju,
- uwzględniając deklarację ministerialną Forum Politycznego Wysokiego Szczebla ds. Zrównoważonego Rozwoju z lipca 2014 r.,
- uwzględniając sprawozdanie Organizacji Narodów Zjednoczonych w sprawie milenijnych celów rozwoju z 2014 r.,
- uwzględniając dokument końcowy spotkania na wysokim szczeblu w Mexico City w kwietniu 2014 r. Globalnego partnerstwa w sprawie skutecznej współpracy na rzecz rozwoju,
- uwzględniając sprawozdanie z dnia 31 października 2014 r. pt. „Dialog w sprawie umiejscowienia programu działań na rzecz rozwoju na okres po 2015 r.” sporządzone przez Program Narodów Zjednoczonych ds. Rozwoju (UNDP), Globalną Grupę Zadaniową ⁽²⁾ oraz Program Narodów Zjednoczonych ds. Osiedli Ludzkich,
- uwzględniając sprawozdanie z 2014 r. Grupy Narodów Zjednoczonych ds. Rozwoju pt. „Dostarczenie programu działania na okres po 2015 r.: szanse na poziomie krajowym i lokalnym”,
- uwzględniając sprawozdanie UNDP z 2014 r. w sprawie rozwoju społecznego zatytułowane „Podtrzymując postęp ludzki: redukcja słabych punktów i budowanie wytrzymałości”,
- uwzględniając sprawozdanie podsumowujące Sekretarza Generalnego ONZ w sprawie programu działań na okres po 2015 r.,
- uwzględniając sprawozdanie ONZ zatytułowane „Równouprawnienie płci: tabela postępów. Rok 2012”, w którym ocenia się poprawę w zakresie kwestii dotyczących równouprawnienia płci w ramach ośmiu milenijnych celów rozwoju,
- uwzględniając wynik konferencji ONZ „Środowisko i rozwój” z 1992 r. oraz sprawozdanie z będącej jej wynikiem konferencji w sprawie zrównoważonego rozwoju, która odbyła się w Rio de Janeiro (Brazylia) w dniach 20–22 czerwca 2012 r.,
- uwzględniając przyjęte w maju 2013 r. sprawozdanie panelu wysokiego szczebla ONZ ds. programu działań na rzecz rozwoju na okres po 2015 r.,

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2014)0059.

⁽²⁾ Globalna Grupa Zadaniowa ds. Samorządów Lokalnych i Regionalnych w sprawie programu działań na rzecz rozwoju na okres po 2015 r. przed konferencją HABITAT III.

Wtorek, 6 października 2015

- uwzględniając sprawozdanie z czerwca 2012 r. przygotowane przez Zespół Zadaniowy Systemu ONZ ds. Programu Działań ONZ na rzecz Rozwoju po 2015 r. dla Sekretarza Generalnego ONZ pt. „Dążenie ku przyszłości, jakiej pragniemy dla wszystkich”,
- uwzględniając stambulski program działania na rzecz krajów najsłabiej rozwiniętych na lata 2011–2020,
- uwzględniając deklarację i plan działania przyjęte w grudniu 2011 r. na spotkaniu wysokiego szczebla w Pusanie w Korei Południowej poświęconym skuteczności pomocy rozwojowej,
- uwzględniając Powszechną deklarację praw człowieka i ramy prawne w dziedzinie praw człowieka,
- uwzględniając deklarację paryską w sprawie skuteczności pomocy oraz program działania z Akry,
- uwzględniając Deklarację o prawie do rozwoju z 1986 r.,
- uwzględniając Konsensus europejski w sprawie polityki rozwoju⁽¹⁾ oraz Unijny kodeks postępowania w sprawie komplementarności i podziału pracy w ramach polityki na rzecz rozwoju⁽²⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 15 maja 2013 r. pt. „Wzmocnienie pozycji samorządów lokalnych w krajach partnerskich w celu poprawy zarządzania i zwiększenia skuteczności w dziedzinie rozwoju” (COM(2013)0280),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 22 października 2013 r. w sprawie lokalnych władz i społeczeństwa obywatelskiego: zaangażowanie Europy we wspieranie zrównoważonego rozwoju⁽³⁾ oraz konkluzje Rady z dnia 22 lipca 2013 r. w sprawie władz lokalnych i rozwoju,
- uwzględniając art. 7 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), który potwierdza, że „Unia zapewnia spójność swoich poszczególnych polityk i działań, uwzględniając wszystkie swoje cele”,
- uwzględniając art. 208 TFUE, który stanowi, że: „Przy realizacji polityk, które mogłyby mieć wpływ na kraje rozwijające się, Unia bierze pod uwagę cele współpracy na rzecz rozwoju”,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 5 lutego 2015 r. pt. „Globalne partnerstwo na rzecz eliminacji ubóstwa i zrównoważonego rozwoju po roku 2015” (COM(2015)0044),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 2 czerwca 2014 r. zatytułowany „Godne życie dla wszystkich: od wizji do wspólnego działania” (COM(2014)0335),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 13 maja 2014 r. zatytułowany „Większa rola sektora prywatnego w osiągnięciu trwałego wzrostu gospodarczego sprzyjającego włączeniu społecznemu w krajach rozwijających się” (COM(2014)0263),
- uwzględniając dokument roboczy służb Komisji z dnia 30 kwietnia 2014 r. – pakiet zatytułowany „Podejście oparte na prawach, obejmujące wszystkie prawa człowieka, na rzecz unijnej współpracy rozwojowej” (SWD(2014)0152),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 27 lutego 2013 r. zatytułowany „Godne życie dla wszystkich: eliminacja ubóstwa i zapewnienie światu zrównoważonej przyszłości” (COM(2013)0092),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 12 września 2012 r. zatytułowany „Korzenie demokracji i zrównoważonego rozwoju: Współpraca Europy ze społeczeństwem obywatelskim w dziedzinie stosunków zewnętrznych” (COM(2012)0492),

⁽¹⁾ Dz.U. C 46 z 24.2.2006, s. 1.

⁽²⁾ Konkluzje Rady 9558/07 z dnia 15.5.2007 r.

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0432.

Wtorek, 6 października 2015

- uwzględniając dokument zatytułowany „W kierunku ustanowienia ram rozwoju po 2015 r.”, będący wynikiem konsultacji społecznych w sprawie przygotowania stanowiska UE, które w dniach od 15 czerwca do 15 września 2012 r. przeprowadziła Komisja Europejska,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 8 października 2008 r. zatytułowany „Władze lokalne: Podmioty rozwoju” (SEC(2008)2570),
- uwzględniając wspólne oświadczenie Rady i przedstawicieli rządów państw członkowskich zebranych w ramach Rady, Parlamentu Europejskiego i Komisji w sprawie polityki rozwojowej Unii Europejskiej, zatytułowane „Konsensus Europejski” ⁽¹⁾,
- uwzględniając Europejską kartę współpracy rozwojowej na rzecz sprawowania władzy na szczeblu lokalnym, która została ogłoszona w dniu 16 listopada 2008 r. podczas Europejskich Dni Rozwoju,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 12 kwietnia 2005 r. zatytułowany „Spójność polityki na rzecz rozwoju” (COM(2005)0134), a także konkluzje z 3166. posiedzenia Rady do Spraw Zagranicznych z dnia 14 maja 2012 r. zatytułowane „Zwiększanie wpływu unijnej polityki rozwoju: Program działań na rzecz zmian”,
- uwzględniając opinię Komitetu Regionów z dnia 24 lutego 2015 r. zatytułowaną „Godne życie dla wszystkich: od wizji do wspólnego działania”,
- uwzględniając opinię Komitetu Regionów z dnia 9 października 2013 r. zatytułowaną „Wzmocnienie pozycji samorządów lokalnych w krajach partnerskich w celu poprawy zarządzania i zwiększenia skuteczności w dziedzinie rozwoju”,
- uwzględniając opinię Komitetu Regionów z dnia 9 czerwca 2010 r. zatytułowaną „Pakiet wiosenny: plan działań UE na rzecz realizacji milenijnych celów rozwoju”,
- uwzględniając opinię Komitetu Regionów z dnia 22 kwietnia 2009 r. zatytułowaną „Władze lokalne: Podmioty rozwoju”,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 233/2014 z dnia 11 marca 2014 r. ustanawiające Instrument Finansowania Współpracy na rzecz Rozwoju na lata 2014–2020 ⁽²⁾,
- uwzględniając swoje stanowisko z dnia 2 kwietnia 2014 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie Europejskiego Roku Rozwoju (2015) ⁽³⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 13 czerwca 2013 r. w sprawie milenijnych celów rozwoju – określenie ram po 2015 r. ⁽⁴⁾,
- uwzględniając konkluzje Rady do Spraw Zagranicznych z dnia 19 maja 2014 r. w sprawie podejścia do współpracy na rzecz rozwoju, opartego na prawach i obejmującego wszystkie prawa człowieka,
- uwzględniając konkluzje Rady do Spraw Zagranicznych z dnia 12 grudnia 2013 r. w sprawie finansowania eliminacji ubóstwa i zrównoważonego rozwoju po 2015 r.,
- uwzględniając wspólną deklarację AKP–UE w sprawie programu działań na rzecz rozwoju po roku 2015 z dnia 20 czerwca 2014 r.,
- uwzględniając art. 52 Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Rozwoju (A8-0232/2015),

⁽¹⁾ Dz.U. C 46 z 24.2.2006, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 77 z 15.3.2014, s. 44.

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2014)0269.

⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0283.

Wtorek, 6 października 2015

- A. mając na uwadze, że władze lokalne – będące podmiotami państwowymi i instytucjonalnymi niezbędnymi do sprawowania władzy na szczeblu lokalnym, do wykształcenia się demokracji oddolnej i do trwałego rozwoju terytorialnego w oparciu o uczestnictwo i demokratyczny wyraz lokalnej społeczności – będą miały do odegrania istotną rolę w realizacji celów na okres po 2015 r.;
- B. mając na uwadze, że władze lokalne odgrywają kluczową rolę w definiowaniu, organizacji i osiąganiu celów rozwojowych;
- C. mając na uwadze, że władze lokalne stanowią silny łącznik pomiędzy społeczeństwem a krajowymi oraz globalnymi celami programu na okres po 2015 r.;
- D. mając na uwadze, że władze lokalne odgrywają kluczową rolę w ochronie populacji szczególnie wrażliwych w państwach niestabilnych pozostających w kryzysie oraz w krajach o średnich dochodach;
- E. mając na uwadze, że nowe globalne ramy na rzecz zrównoważonego rozwoju stanowią okazję do zapewnienia szerokiego udziału organizacji społeczeństwa obywatelskiego, samorządów lokalnych i parlamentów narodowych; mając na uwadze, że wzmocnienie pozycji władz lokalnych oraz organizacji społeczeństwa obywatelskiego jest niezbędne do zapewnienia prawidłowego, przejrzystego i odpowiedzialnego rządzenia;
- F. mając na uwadze, że UE jest silnie zaangażowana we wspieranie władz lokalnych w krajach rozwijających się, mając na celu zmniejszenie biedy oraz osiągnięcie milenijnych celów rozwoju, jak i wzmocnienie demokratycznego charakteru rządzenia na poziomie lokalnym;
- G. mając na uwadze, że przedstawiciele władz samorządowych i lokalnych wnieśli wkład w sesje Otwartej Grupy Roboczej ds. Zrównoważonych Celów Rozwoju Zgromadzenia Generalnego ONZ, a Globalna Grupa Zadaniowa współprowadziła wraz z UNDP oraz Programem Narodów Zjednoczonych ds. Osiedli Ludzkich konsultacje ONZ pt. „Lokalizacja programu działań na rzecz rozwoju na okres po 2015 r.”;
- H. mając na uwadze, że w sprawozdaniu podsumowującym w sprawie programu działań na rzecz rozwoju na okres po 2015 r. Sekretarz Generalny ONZ podkreśla, iż nowy program działań na rzecz rozwoju musi być transformacyjny, powszechny i skupiony na ludziach oraz winien opierać się na prawach człowieka i zasadach praworządności; mając na uwadze, że Sekretarz Generalny wzywa do budowania innowacyjnych partnerstw z uwzględnieniem władz lokalnych, jako głównych podmiotów wdrażających ten program na poziomie najbliższym obywatelom;
- I. mając na uwadze, że większość krytycznych celów i wyzwań globalnej agendy rozwoju na okres po 2015 r. zależeć będzie od działań lokalnych i silnych partnerstw;
- J. mając na uwadze, że według prognoz ziemską populacja wzrośnie do 2050 r. z ok. 7 mld do 9,3 mld ludzi, przy czym główna część tego wzrostu ma przypaść na kraje rozwijające się, w szczególności ich obszary miejskie; mając na uwadze, że nadmierna urbanizacja zagraża zrównoważonemu charakterowi rozwoju we wszystkich jego aspektach;
- K. mając na uwadze, że dwa i pół miliarda nowych mieszkańców obszarów miejskich potrzebować będzie dostępu do kształcenia, usług medycznych, zatrudnienia, żywności, systemów sanitarnych, transportu, mieszkań i elektryczności; mając na uwadze, że stawia to kluczowe wyzwania przed władzami lokalnymi i regionalnymi oraz miejskimi, które są odpowiedzialne za świadczenie tych usług;
- L. mając na uwadze, że deklaracja z Rio podkreśla fakt, iż ludy tubylcze i ich społeczności mają do odegrania kluczową rolę w zarządzaniu środowiskiem i jego rozwoju; mając na uwadze, że rządy powinny uznać i należycie wspierać odrębność, kulturę i zainteresowania tych grup oraz umożliwić im skuteczne uczestnictwo w osiąganiu zrównoważonego rozwoju;

Wtorek, 6 października 2015

- M. mając na uwadze, że ograniczanie ubóstwa jest niejednolite, zaś nierówności pomiędzy krajami, jak i wewnątrz krajów, które zwiększyły się zarówno w krajach rozwiniętych, jak i rozwijających się, stanowią znaczące wyzwanie z punktu widzenia rozwoju;
- N. mając na uwadze, że konflikty charakteryzujące się przemocą oraz kryzysy humanitarne w dalszym ciągu niweczą wysiłki na rzecz rozwoju; mając na uwadze, że grupy szczególnie wrażliwe, takie jak kobiety, dzieci i osoby starsze, ponoszą w większym stopniu skutki konfliktów wojskowych oraz kryzysów, oraz że władze lokalne są kluczowymi i działającymi w pierwszej linii podmiotami, które mogą zapobiegać konfliktom i zarządzać nimi;
- O. mając na uwadze, że wciąż potrzebne są dodatkowe działania, aby obniżyć o połowę odsetek ludzi cierpiących głód, gdyż na niedożywienie narażone są 162 mln małych dzieci; mając na uwadze, że ukryty głód można zdefiniować jako niedobór mikroelementów, który może mieć nieodwracalne skutki dla zdrowia, jak również konsekwencje społeczno-ekonomiczne związane ze zmniejszeniem wydajności pracowników;
- P. mając na uwadze, że zmiana klimatu i degradacja środowiska naturalnego zagrażają ograniczeniu ubóstwa i stanowią poważne wyzwanie dla władz lokalnych, gdyż w pierwszym rzędzie wpływają one na społeczności lokalne;
- Q. mając na uwadze, że w odpowiedzi na wzrost demograficzny na skalę globalną należy stworzyć więcej nowych i godziwych miejsc pracy; mając na uwadze, że sektor prywatny tworzy bardzo dużo miejsc pracy zarówno w krajach rozwiniętych, jak i w krajach rozwijających się, a zatem może być ważnym partnerem w zwalczaniu ubóstwa;
- R. mając na uwadze, że pomoc w dalszym ciągu odgrywa wyjątkową rolę w ograniczaniu ubóstwa, prowadząc do przełomu w krajach rozwijających się; mając na uwadze, że pomoc powinna być lepiej ukierunkowana, tak aby mogła zaspokajać potrzeby ludności znajdującej się w najbardziej niekorzystnej sytuacji; mając na uwadze, że sama pomoc nie jest wystarczająca, a zatem trzeba się odwołać do innowacyjnych źródeł finansowania;
- S. mając na uwadze, że mobilizacja międzynarodowych, publicznych oraz prywatnych środków finansowych będzie kluczowa dla propagowania zrównoważonego lokalnego rozwoju;
- T. mając na uwadze, że UE i jej kraje członkowskie – będące największymi oficjalnymi dawcami pomocy rozwojowej, ale również najważniejszymi twórcami strategii politycznych i podmiotami zajmującymi się zdecentralizowaną współpracą – powinny zatem pozostać siłą napędową w kolejnej fazie negocjacji w ramach ONZ, zwłaszcza w zakresie realizacji celów zrównoważonego rozwoju;
- U. mając na uwadze, że art. 208 TFUE stanowi, iż zmniejszenie ubóstwa jest głównym celem polityki Unii na rzecz rozwoju, oraz ustanawia spójność polityki na rzecz rozwoju;

I. Władze lokalne jako podmioty rozwoju a rola Unii Europejskiej

1. przypomina, iż partnerstwo z Pusanu oferuje coraz szersze forum dla nowych podmiotów rozwoju, takich jak podmioty lokalne i regionalne;
2. podkreśla, że nowe wytyczne podane w komunikacie Komisji Europejskiej w sprawie władz samorządowych i uznania ich roli jako interesariuszy państwowych stanowią istotny krok naprzód w nowym programie działań Unii Europejskiej na rzecz rozwoju;
3. podkreśla, że te nowe wytyczne należy przełożyć w sposób konkretny na współpracę europejską zarówno w postaci 11. Europejskiego Funduszu Rozwoju (EFR), jak i Instrumentu Finansowania Współpracy na rzecz Rozwoju;
4. podkreśla, że planowanie strategiczne na poziomie krajowym i lokalnym jest absolutnie konieczne do propagowania oraz integracji trzech głównych wymiarów rozwoju: społecznego, gospodarczego i środowiskowego;
5. wyraża zadowolenie ze wsparcia udzielonego na rzecz wzmocnienia zdolności władz lokalnych w postaci linii budżetowej przeznaczanej na władze lokalne – w szczególności ze wsparcia na rzecz wzmocnienia struktur koordynacyjnych władz lokalnych zarówno na szczeblu krajowym, jak i regionalnym i ogólnoeuropejskim – a także z realizacji partnerstwa na szczeblu UE;

Wtorek, 6 października 2015

6. uznaje ważną rolę władz lokalnych w krajach rozwijających się; zachęca do tworzenia partnerstw pomiędzy władzami lokalnymi w państwach członkowskich UE a władzami lokalnymi w krajach rozwijających się w dziedzinach takich jak szkolenia i potencjał ludzki, aby umożliwić czerpanie większych korzyści, takich jak lepsze planowanie w zakresie ochrony środowiska naturalnego;

7. ocenia, że te struktury koordynacyjne odgrywają istotną rolę w zakresie wsparcia technicznego i metodologicznego na rzecz rozwoju zdolności lokalnych poprzez ułatwianie wymiany wiedzy fachowej z myślą o wspieraniu procesu decentralizacji i świadczeniu podstawowych usług; uważa, że stanowią one również odpowiednią platformę dialogu politycznego, umożliwiającą wysłuchanie głosu władz lokalnych na wszystkich szczeblach sprawowania rządów;

8. wzywa Unię Europejską do wspierania zdecentralizowanej współpracy jako środka wdrażania ram rozwoju na okres po 2015 r.; wzywa zatem Komisję, aby rozważyła możliwość uczynienia z decentralizacji głównego obszaru finansowania w przypadku jej instrumentów finansowania pomocy zewnętrznej, zaczynając od inicjatywy zdolności obronnych (DCI) oraz Europejskiego Funduszu Rozwoju (EFR), a także aby nasiliła działania w celu uwzględnienia władz lokalnych jako pełnoprawnych interesariuszy w realizacji 11. EFR w krajach partnerskich i regionach oraz w odniesieniu do pomocy sektorowej i budżetowej; zwraca się do państw członkowskich o zarezerwowanie w ich programach rozwojowych odpowiedniego miejsca dla władz lokalnych oraz o koordynację działań z działaniami Komisji i innych państw członkowskich;

II. Dialog polityczny, mobilizacja zasobów finansowych i prezentacja sprawozdań finansowych

9. podkreśla, że należy w sposób bardziej sprawiedliwy przekazywać zasoby finansowe ze szczebla krajowego na szczebel samorządowy, do miast i gmin;

10. podkreśla, że w trwającym procesie decentralizacji konieczne jest zachęcanie rządów poszczególnych państw do przekazywania części krajowych środków budżetowych samorządom regionalnym i lokalnym; uważa, że w tym celu należy bardziej wesprzeć zwiększenie zdolności finansowych i budżetowych władz lokalnych także poprzez ich stowarzyszenia;

11. ocenia, że część europejskiej pomocy budżetowej powinna być bezwzględnie przeznaczana na finansowanie samorządów terytorialnych;

12. podkreśla, jak ważne jest nawiązanie wśród samorządów terytorialnych rzeczywistego dialogu politycznego w ramach współpracy europejskiej, co pozwoli na ocenę czynionych postępów oraz wskazanie trudności i perspektyw zwiększenia skuteczności pomocy na szczeblu lokalnym;

13. domaga się zinstytucjonalizowania tego dialogu w oparciu o dotychczasowe struktury koordynacyjne w poszczególnych ramach współpracy;

III. Rola władz lokalnych we wdrażaniu milenijnych celów rozwoju: wnioski na przyszłość

14. podkreśla, że milenijne cele rozwoju ujawniły kluczową rolę władz lokalnych w walce z ubóstwem oraz świadczeniu usług dla społeczności, takich jak zaopatrzenie w wodę i systemy sanitarne, podstawowa opieka zdrowotna czy kształcenie;

15. z zadowoleniem przyjmuje szerzenie się inicjatyw dotyczących zdecentralizowanej współpracy na rzecz rozwoju oraz wykorzystywania mechanizmów współpracy pomiędzy miastami;

16. podkreśla konieczność przeznaczenia dodatkowych środków na wzmocnienie zdolności zdecentralizowanych organów władzy, tak aby mogły one świadczyć wysokiej jakości usługi publiczne, gwarantować równość szans i budować spójność społeczną;

17. ubolewa, że w milenijnych celach rozwoju nie uwzględniono w sposób wystarczający znaczenia lokalnego wymiaru rozwoju; ubolewa, że programy rozwoju nie uwzględniają też w sposób wystarczający wymiaru kulturowego, który jest niezbędnym elementem umożliwiającym zrozumienie lokalnego kontekstu; apeluje o uwzględnienie wymiaru kulturowego w lokalnych, krajowych i międzynarodowych strategiach ograniczania ubóstwa;

18. ubolewa nad faktem, iż bieżące milenijne cele rozwoju nie są wystarczająco jasne w kwestii dostosowywania globalnych celów do dynamiki krajowej i lokalnej;

Wtorek, 6 października 2015

IV. Definicja programu działań na rzecz rozwoju na okres po 2015 r.: wyzwania i możliwości

19. uważa, że proces na okres po 2015 r. powinien dawać jasną wizję wdrożenia wyników konferencji Rio+20, która uznaje rolę władz lokalnych;

20. podkreśla, jak ważne jest określenie wiarygodnych założeń i wskaźników dotyczących celów zrównoważonego rozwoju, które uwzględniałyby kontekst, potrzeby i obawy lokalnej ludności; zwraca się do UE o wzmocnienie roli władz lokalnych i o uwzględnienie ich wiedzy fachowej w innych celach zrównoważonego rozwoju;

21. zwraca się do UE o dalsze poświęcanie szczególnej uwagi władzom lokalnym w planowaniu i realizacji strategii rozwoju oraz w dziedzinie przepływów pomocy finansowej przeznaczonych na rozwój; podkreśla, że będzie to wymagało prawdziwie partycypacyjnego procesu, prowadzonego już od wczesnego etapu rozwoju, oraz że w związku z tym należy uznać i wzmocnić zdecentralizowaną pomoc publiczną; podkreśla konieczność zapewnienia im większego udziału w definiowaniu strategii rozwoju;

22. apeluje do Unii o czuwanie nad tym, by władze lokalne były lepiej reprezentowane w negocjacjach międzynarodowych służących przyjęciu programu działań na rzecz rozwoju na okres po 2015 r., a także na Międzynarodowej Konferencji w sprawie Finansowania Rozwoju oraz na 21. międzynarodowej konferencji stron w sprawie klimatu;

23. zwraca się do UE o dalsze wspieranie celu autonomicznego miast i osad ludzkich;

V. Potrzeba odnowienia efektywnego globalnego partnerstwa (z organizacjami społeczeństwa obywatelskiego, sektorem prywatnym itd.)

24. zwraca się do UE o przyczynianie się do wzmocnienia partnerstw wielu interesariuszy w celu odpowiednio dostosowanego wdrażania na szczeblu lokalnym programu działań na okres po 2015 r.;

25. zwraca się do UE o jasne zdefiniowanie i podział obowiązków pomiędzy partnerów;

VI. Partnerstwa z sektorem prywatnym

26. przypomina, iż sektor publiczny będzie kluczowym czynnikiem wspomagającym i wdrażającym nowy globalny program na rzecz rozwoju, oraz podkreśla, że zasadniczym elementem jego skuteczności będzie mobilizacja środków publicznych i wzmocnienie systemu podatkowego opartego na zdolności podatkowej obywateli oraz na sprawiedliwym wynagradzaniu przejrzystej eksploatacji zasobów naturalnych;

27. ponownie podkreśla, że należy wspierać wykształcanie się klasy średniej dzięki promowaniu przedsiębiorczości prywatnej, zwłaszcza wśród osób młodych i kobiet;

28. podkreśla, jak ważne jest wzmocnienie lokalnych, mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw w tworzeniu miejsc pracy i wspieraniu trwałego wzrostu gospodarczego sprzyjającego włączeniu społecznemu, zwłaszcza za pomocą publiczno-prywatnych strategii politycznych;

29. podkreśla potrzebę wdrożenia skutecznych mechanizmów rozliczalności oraz zdefiniowania obowiązkowych zabezpieczeń społecznych i środowiskowych;

VII. Partnerstwo ze społeczeństwem obywatelskim

30. zauważa, że globalna agenda rozwoju na okres po 2015 r. wymaga zmiany roli i wpływu organizacji społeczeństwa obywatelskiego; uważa, że państwa członkowskie powinny ściśle współpracować z organizacjami społeczeństwa obywatelskiego poprzez ustanawianie mechanizmów regularnego dialogu w celu uzyskania skuteczności, która pozwoliłaby na otrzymywanie pozytywnych informacji zwrotnych od społeczeństwa obywatelskiego;

VIII. Wspieranie krajowej rozliczalności i budowanie zdolności

31. podkreśla, iż rządy muszą być rozliczalne zarówno wobec krajowych interesariuszy, jak i wobec społeczności międzynarodowej;

Wtorek, 6 października 2015

32. podkreśla znaczenie przejrzystości i propagowania dialogów między wieloma interesariuszami dla wzmacniania udziału lokalnych kultur, ludów tubylczych, migrantów oraz mniejszości;
33. zauważa, że konieczne są zdecydowane działania mające na celu poprawę zdolności władz lokalnych w zakresie świadczenia usług publicznych;
34. podkreśla, że należy wspierać dobre sprawowanie władzy na szczeblu lokalnym za pomocą promowania zasad odpowiedzialności, przejrzystości, uczestnictwa, reaktywności i praworządności;
35. zachęca do tworzenia platform lokalnych konsultacji w ramach planowania budżetowego;
36. podkreśla pilną potrzebę reformy usług gromadzenia danych urzędowych;

IX. Ludy tubylcze a planowanie rozwoju

37. podkreśla, iż ludy tubylcze powinny być głęboko zaangażowane w przygotowywanie planów rozwoju i inwestycji na szczeblu lokalnym i regionalnym;
38. zwraca się do rządów krajowych i władz lokalnych o: a) wzmocnienie lokalnego ustawodawstwa w celu ustanowienia uznawalności tradycyjnych ustaleń odnośnie do struktury rolnictwa; b) współpracę z tradycyjnymi organami władzy w zakresie gospodarki zasobami naturalnymi; c) zajęcie się kwestiami dotyczącymi płci oraz relacji międzypokoleniowych wśród ludów tubylczych; d) ochronę wiedzy tubylczej; e) wzmocnienie zdolności ludów tubylczych do uczestnictwa w planowaniu rozwoju;

X. Transfer technologii

39. podkreśla, iż rządy krajowe i władze lokalne powinny tworzyć środowisko sprzyjające transferowi technologii;
40. uważa, że taka współpraca powinna również obejmować inwestycje bardziej długoterminowe;

XI. Miasta i osady ludzkie

41. pochwała mobilizację i zaangażowanie miast afrykańskich w ramach przygotowań do konferencji Organizacji Narodów Zjednoczonych Habitat III poświęconej mieszkalnictwu i zrównoważonemu rozwojowi obszarów miejskich; zwraca się do Komisji o wspieranie tych procesów mobilizacji oraz o to, by w planach dotyczących partnerstwa uwzględniła wsparcie zarządzania procesem zrównoważonej urbanizacji;
42. z zadowoleniem przyjmuje decyzję Otwartej Grupy Roboczej w sprawie uwzględnienia oddzielnego celu dotyczącego zrównoważonego rozwoju miejskiego;
43. podkreśla, że trzeba przyjąć podejście terytorialne, aby zająć się takimi kwestiami, jak gospodarka odpadami i ubóstwo miejskie, zmniejszenie nierówności, wzmocnienie pozycji obywateli, demokracja integracyjna i uczestnicząca, innowacyjna koncepcja infrastruktury, świadczenie usług, gospodarka gruntami, udział miast w globalnych zmianach środowiskowych oraz ich wpływ na ekosystemy, ograniczenie ryzyka klęsk żywiołowych, zmniejszanie zużycia energii itd.;
44. podkreśla, że należy wspierać kraje rozwijające się oraz najmniej rozwinięte, w tym poprzez pomoc finansową i techniczną;

XII. Dobre rządzenie oraz walka z korupcją

45. podkreśla, iż współpraca międzynarodowa mająca na celu rozwiązanie problemu nielegalnych przepływów finansowych powinna zostać wzmocniona, aby zapewnić równe warunki działania w obszarze opodatkowania przedsiębiorstw lokalnych i międzynarodowych;
46. podkreśla, że decentralizacja władzy jest skutecznym narzędziem umożliwiającym zwalczanie korupcji, w tym korupcji rodzącej się w korporacjach wielonarodowych, oraz przyczyniającym się do unowocześniania administracji publicznej i zaspokajania potrzeb ludności poprzez reformy gospodarcze i społeczne;

Wtorek, 6 października 2015

XIII. Większa mobilizacja zasobów

47. podkreśla, iż należy rozważyć twórcze i sprawiedliwe mechanizmy finansowe;
48. podkreśla, jak ważna jest mobilizacja zasobów krajowych na szczeblu lokalnym dla powodzenia programu działań na okres po roku 2015, gdyż jest to kluczowy element realizacji strategii i polityk rozwoju na szczeblu zarówno krajowym, jak i lokalnym; podkreśla w tym kontekście potrzebę pilnego ujednoczenia zdolności władz lokalnych krajów partnerskich w dziedzinie podatków gminnych i planowania budżetu; z zadowoleniem przyjmuje stopniowe wprowadzanie centrów monitorowania finansów lokalnych, które zasługują na większe wsparcie ze strony Unii Europejskiej;
49. uważa, że w celu poprawy warunków życia społeczności, w szczególności na obszarach wiejskich, bardziej skuteczne są działania na szczeblu lokalnym oraz że jednym z poważnych wyzwań dla władz lokalnych i organów krajowych jest zachęcanie do stopniowej reintegracji sektora nieformalnego bez jednoczesnego zniechęcania do innowacji;
50. zwraca się do Banku Światowego oraz międzynarodowych instytucji finansowych o uaktualnienie strategii politycznych w zakresie zabezpieczeń środowiskowych i społecznych;
51. przypomina, iż władze lokalne stoją na pierwszej linii walki z rosnącą liczbą kryzysów, a jednocześnie przez większość czasu brakuje im zdolności oraz środków do opracowania skutecznej reakcji;
52. wzywa Komisję do wspierania mobilizacji innowacyjnych źródeł finansowania współpracy zdecentralizowanej, zwłaszcza instrumentów opartych na łączeniu pożyczek i dotacji, które nie są jeszcze dostosowane do zaspokajania szczególnych potrzeb władz lokalnych;
53. wzywa zatem Unię Europejską, aby zasiliała budżety przeznaczone na finansowanie zdecentralizowane, niezbędne dla rozwoju lokalnego;

o

o o

54. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie oraz Komisji.
-